

De dragoste

Ileana

Timpul s-a îndrăgostit de viață
Și ia-mpletit în plete, o speranță.
În faldurile rochiei i-a pus flori,
Printre petale a strecurat scrisori.

N-avea curaj timpul să-i spună-n față,
Ce păr frumos și ce ochi luminoși ai viață!
Și-atunci s-a hotărât să-i scrie,
pe clipe-nmiresmate, o poezie.

Și-a declarat în versuri, iubirea-nflăcărată,
Și a cerut timpul, viața, de nevastă!
Ce nebunie! Timpu-ndrăgostit,
De dorul vieții, în loc s-a oprit!

Viața, mirată de al timpului răgaz,
S-a dus la el și-atunci s-au sărutat.
Înfiorat și tremurând de dor
Ia pus pe mână, timpul, un inel.

Viața, la luat de mână si s-au dus,
Să-și poarte a lor iubire în ceruri, sus.
Dar au lăsat scrisoare să se stie,
Că sunt uniți pe veacuri de iubire!